
Johann Taierling, egy hazatért örökös

2012. 4. 20.

Johann Taierlinggel, az Erdélyi Magyar Néppárt kézdivásárhelyi polgármester-jelöltjével beszélgetett a Transindex hírportál. Taierling szerint a legfontosabb, hogy egy városvezető ne a saját személyes hasznát lássa a befektetőkben és a tőkékben, hanem a városét és polgáraiét.

Ezelőtt egy héttel az MPP vezetősége egy sajtótájékoztatón kvázi megerősítette, azt szeretnék, ha az EMNP kézdivásárhelyi polgármesterjelöltje visszalépne. Fontolóra veszi?

Johann Taierling: Múlt héten volt alkalmam személyesen is hallani **Rácz Károly** polgármester erre vonatkozó ajánlatát. Talákoztunk az MPP-vel, előterjesztették a javaslatukat, és már akkor visszautasítottam. Nem azért léptem be egy pártba, és a párt nem azért jelöltetett engem, hogy két héttel később egy másik párt javára visszalépjek. Fel sem merült, hogy visszaléptessenek vagy én magam önként vonuljak vissza.

Johann Taierling. Gazdasági kiutat keres (a Transindex felvétele)

Az EMNP országos vezetése egyébként mennyire szól bele ezekbe a döntésekbe?

Egyáltalán nem szól bele. A helyi pártszervezeteknek szabad kezet adtak. Meg volt beszélve egy belső országos stratégia, de a párt azon az elven működik, hogy a helyi szervezeteknek kell a helyi

adottságokra reagálniuk. Nem valaki ellen jött létre az EMNP, hanem hogy a helyi közösségeket erősítse, javítsa a helyi körülményeken, támogassa a polgárokat. Így legjobb belátásunk szerint működünk.

Az RMDSZ jelöltje és az MPP-é már rendelkeznek nemcsak politikai, de közigazgatási tapasztalattal is. Hogyan szeretné ezt a hátrányt leküzdeni? Mivel szándékozik előrukkolni a kampányban két olyan tapasztalt ellenféllel szemben, mint Bokor Tibor és Rácz Károly?

Elsősorban csapatjátékos vagyok. Tudatában vagyok annak, hogy egy személy nem lehet több területen szakember. Legyen akár polgármester, lehet betekintése különböző szakterületekre, de nem érthet mindenhez – ezért én szakemberekkel veszem körül magam. Hiszek a csapatmunkában, a feladatok leosztásában, és arra törekszem, hogy minden helyre a megfelelő embert találjam meg.

Ennek kontextusában kik kerülnek az EMNP tanácsosi listájára Kézdivásárhelyen?

Még folyamatban van a tanácsosi lista kialakítása. Emberek csatlakoznak, folyamatosan keresek meg odaváló személyeket, a rangsor még képlékeny. Ki kell használnunk az időt, hogy minél jobb és ütősebb listánk legyen, ezért gyakorlatilag az utolsó pillanatig kivárunk a nyilvánosságra hozásával. Még van másfél hetünk.

Alpolgármester-jelölt?

Van kilátásban, de konkrétan még nem neveztünk meg senkit, mivel még keresünk meg embereket.

Van felmérésük arról, mennyire népszerű az EMNP jelenleg Kézdivásárhelyen?

Konkrét felmérésünk nincs. Ám van egy rálátásunk, körülbelül tudjuk, hogy állunk, és azt is tudjuk, hogy akarunk majd állni választások előtt. Ebből kifolyólag nem is irányadó jelenleg, hány százalékunk van, mert az én jelöltségem is nemrég vált nyilvánossá. Tulajdonképpen most látunk hozzá az elképzeléseink terjesztésének. Bízom benne, hogy amint az emberek megismernek engem és a terveimet, a százalékunk már ütőképes lesz.

Mi a kampánystratégiája, és milyen üzeneteket kíván közvetíteni a szavazók felé?

Amikor bejelentettük a jelöltségem, főképp saját személyemről, a múltamról, családomról, képzettségemről és az általam képviselt mentalitásról beszéltem. Nemrég meghívtuk **Werner Braunt**, a brassói Német Gazdasági Klub elnökét, és együtt felmértük Kézdivásárhely gazdasági, üzleti, ipari lehetőségeit.

Szerintem a város problémája elsősorban gazdasági jellegű. Egy polgármesternek és hivatalának nem elsődleges feladata, hogy ő maga munkahelyeket teremtsen, ám fontos szerepe van abban, hogy kedvező gazdasági klímát hozzon létre a befektetőknek. Sok eszköze van egy polgármesternek, hogy a befektetőknek előnyös körülményeket biztosítson. Az az elsődleges, hogy akarnia kell ezt. Szerintem eddig csak kinyilvánítva volt ez az akarat, ám valójában soha nem létezett. Kell akarni és tényleg el kell dönteni, hogy segíteni akarunk a polgároknak. Ki kell nyitni a város kapuit új befektetők felé. Adókedvezményt, területeket adni.

De a legfontosabb, hogy ne a személyes hasznunkat lássuk ezekben a befektetőkben és a tőkésükben, hanem a város és a polgárai hasznát.

És mi a garancia arra, hogy egy új befektető nem csupán olcsó munkaerőként tekint majd a helyiekre?

Ez megtörténhet, ám minden egyes befektető növelni fogja a foglalkoztatást, ezáltal versengés lesz a munkaerőért. A szakképzett, minőségi munkaerő ritka dolog, ezáltal a cégek fognak versenyezni az alkalmazottakért, és ez a bérek növekedésében fejeződik ki. Minél több a munkahely, annál nagyobb a munkások iránti kereslet, és annál jobbak lesznek a munkaadók ajánlatai.

Beszélne a programjáról?

A programom konkrét elemei már összeálltak, a részletek kidolgozása még folyamatban van.

Elsősorban a gazdaság fejlesztését látom fő tennivalónak, illetve általában a városfejlesztést, jobb odafigyelést a polgárok igényeire, a polgármesteri hivatal hatékonyabb működését. A város költségvetését nem öncélúan kellene felhasználni, amire sok példa volt az utóbbi 22 évben, hanem a polgárok érdekében. Utakat javítani, parkolókat kialakítani, pályázati pénzeket lehívni.

A Fortyogót is megemlíteném, amely a városnak egy fontos létesítménye. Nem dúskálunk az olyan helyekben Kézdivásárhelyen, ahová az emberek kimehetnek, fürödhetnek, ott tölthetik a szabadidejüket. És minél hamarabb üzembe kellene helyezni. Annak a családnak vagyok a tagja, amely húsz éve próbálja visszaigényelni a Fortyogót – ha akkor visszaadták volna, azóta is működhetne, lehetne használni. De mivel nem adták vissza, és minden eddigi városvezetés saját érdekeit nézve látott benne nagy lehetőséget, erre a sorsa jutott. *(A fürdő évek óta nem működik a létesítmény volt bérlője és a kézdivásárhelyi önkormányzat közti lezáratlan perek és eljárások miatt, a kezelő- és szabadidős központ épületeinek állaga nagyon leromlott – szerk. megj.)*

Önt, illetve a családját is érheti az a vád, hogy haszonszerzés céljából vásárolták, illetve igénylik vissza a Csiszár- és Fortyogófürdőt...

Ha valaki rosszindulatúan közelíti meg az ügyet, igen, felmerülhet, hiszen ezek roppant értékes létesítmények, önmagukban is jelentős értékkel bírnak. Ám nekem az a célom, hogy újjáépítsem ezeket az épületeket, és üzembe helyezzem a fürdőket, hogy ismét azt a cél szolgálhassák, mint fénykorukban: hogy az emberek odajárhassanak fürdeni. Ez szerintem nem egy rossz cél *(nevet)*.

A fürdők azért épültek, hogy az emberek kikapcsolódjanak, szórakozzanak, gyógyuljanak. Ha egy magánember saját akaratából ezeket üzembe helyezi, az mindenkinek jó. Végül is nem én egyedül fogok azokban a medencékben fürdeni, hanem a város lakossága *(nevet)*. Ha a város lakói ismét szeretnének fürödni a Fortyogón vagy a Csiszáron, akkor szerintem nem az a lényeg számukra, ki üzemelteti, hanem hogy egyáltalán valaki üzemelteti. És ha ez éppen egy olyan valaki, aki a régi fürdők történeteiben nőtt fel, és idekapcsolja a hagyomány, mert az ősei alapították ezeket a fürdőket, akkor azt szerintem jól kellene fogadni.